

Ugeskrift for Norske Landmænd,

udgivet af J. Schrøder.

N° 45.

Tredagen den 6. November.

1857.

Regler for Parring og Racers Forædling.

(Efter Statsagronom Lindqvists utrykte Bog om
Kreaturstjottelsen).

Tilfældige Feil og Sygdomme, som ikke ere en Følge af Smitte, feilagtig Legemsbygning, legemlig Svaghed eller Sygdomsanlæg ere ikke arvelige.

Saaledes f. Ex. ere følgende Sygdomme ikke arvelige: Blindhed forarsaget ved ydre Paavirkning, Spat af grov Vold paa en stærk Hase, Stak-aandethed af unaturlig Anstrængelse, Rødsyge af Stedforandringer eller Trømmehyge af Forspising paa Grønsøder o. s. v. Sygdomme, som meget svække Legemet, ere arvelige forsaavidt som svage Forældre give en svag Afkom.

Begge Kjøen have i Almindelighed lige Indflydelse paa Afkommet. Ere Forældrene i alle Henseender indbyrdes lige, saa bliver Afkommet dem lig, d. v. s. Lige avle Lige, hvorefter følger, at naar alene det gode sammenblandes, saa bliver det et godt Afkom, og hvis det Slette sammenblandes, saa bliver det et uselt Afkom.

Parres Dyr, som ere indbyrdes ulige, saa bliver Afkommet efter Regelen en Mellemting af Forældrene; f. Ex. hvis et sjønt Hundyr parres med et hæsligt Hundyr, saa bliver Afkommet sjønnere end Moderen, men ikke saa sjønt som Faderen. Saaledes forholder det sig ogsaa med Størrelse, Farve og indre Egenheder; der træffe flere Undtagelser herfra, som umuligt kunne bestemmes ved Regler.

Det Meste af hvad der fortælles om, at Afkommet skal arve visse Legemsdeles Form og visse Egenheder efter Faderen og andre efter Moderen, er upaarlideligt. Saaledes f. Ex. paastaas det, at Afkommet arver Fordelens Form efter Faderen og Bagdelens efter Moderen. Efter denne Regel skulde man uden Skade kunne anvende til Al f. Ex. en Hingst med svage krogede Haler, eller hængende og smalt Kryds, men hver fornuftig Hesteffjønner voger sig vel for et saadant Foretagende.

Paa den hele Stamme har alligevel det mandlige Dyr større Indflydelse end Hundyret, idet, medens Hundyret kun giver eet Afkom om Aaret, kan Hundyret maaske give 100 paa samme Tid. Saaledes er det 100 Gange større Skade at benytte daarlige Han end Hundyr til Al. Derfor er det af største Vigtighed, at Hundyret er fuldkomment.

Da der behøves et langt mindre Antal Han end Hundyr, saa kan man ogsaa vrage et langt større Antal Hundyr og saaledes være strengere i deres Udvalg.

Familieparring'er ikke skadelig, naar Racen er konstant og de enkelte Dyr fuldkomment feilfrie.

Gode Egenheder befastes hurtigt og sikrest ved Familieparring, som derfor er gavnlig under ovennævnte Villkaar. Men ogsaa Feil udvikles og forøges lige hurtigt og sikkert ved samme, og er den derfor skadelig, naar Stammen ikke er feilfri.

Selv om Stammen er feilfri, saa ansees dog følgende Led for at være for nær Slægt: et mandligt Dyr bør nemlig ikke parres med sin Moder eller Mormoder eller Søster; ikke heller med sin Moders Søskende eller dens nærmeste Afkom.

Har man en Stamme af konstant Race, med hvilken man er tilfreds, saa bør den bibeholdes ren og fri for Indblanding af fremmet Blod (d. v. s. af andre Racer), samt under Jagttagelse af ovenstaaende Regler ikke alene bibeholdes uden at gaa tilbage, men endog i høist mulige Grad fuldkomment mengjøres.

Har man en Stamme af konstant Race, med hvilken man har Grund til ikke at være fornøiet, eller hvis enkelte Feil have indsneglet sig, som egentlig ikke tilhøre den, saa bør man prøve, hvorvidt disse Feil kunne afhjælpes ved bedre Fodring og Røgt, bedre Udvalg af Avlsdyr, eller ved Anskaffelse af bedre Hundyr af en anden Stamme, men af samme Race. Er der ingen Udsigt til hurtigt nok at naa Hensigten ved en eller flere af nævnte Midler, saa maa man enten anskaffe en ny Race eller ogsaa anskaffe kun Hundyr af en anden konstant Race og ved deres Parring med egne Hundyr overflytte Hundyrets Egenheder paa hele Stammen.

Paa samme Maade gaar man frem, hvis man har en Stamme af blandet ikke konstant Race, hvorved man ikke er tilfreds.

Men har man en Stamme af blandet ikke konstant Race, med hvilken man endog er vel tilfreds, saa bør man, under Jagttagelse af ovenstaaende Regler, udrydde alle mulige Feil, uddanne de gode Egenheder, og søge at danne en konstant Race.

Naar en daarlige Race skal forbedres ved at anvende Hundyr af en bedre Race, saa bør Følgende iagttages: 1) At Hundyrene virkelig ere af den rene konstante og bedre Race, som man ønsker at erholde; 2) At Hunnaffkommet, det ene Afkom efter det andet, parres med Hundyr af samme, rene,

Konstante og bedre Race, og at Hanaflommen gøres ufugtbart saa længe, indtil Omdannelsen tilsidst er saa fuldkommen, og Avlen saa konstant, at den allene kan parres med sig selv. — Efter hvor mange Led dette opnaaes kan ikke paa Forhaand saa nøie bestemmes. Men naar Hanaflommen efter et Hundyr af mindre god Race og et Hundyr af god konstant Race parres med samme Hundyr eller dets i ren Avl fødne Søn og hermed fortsættes til 8de Afkom, saa ansees den gode Fædererace for frembragt. Dog er det usikkert, om det flattere Mødreneslød er aldeles fortrængt i 8de Led eller om det nogensinde aldeles kan fortrænges.

Hundyr af bedre Race anvendes ogsaa kun til at ndrydde visse Feil, eller indpode visse gode Egenskaber hos en anden Race; og naar dette Maal er naaet fortsætter man igjen med Indavl.

Nye Mellemracer kunne dannes ved Blanding med tvende ulige men konstante Racer, og ved Afkomernes Parring indbyrdes, samt ved omhyggelig Udvalg til Avlsdyr kun af saadanne, som mest ligne det antagne Monster. — Til at befatte sig hermed udfordres grundige Kundskaber og Ufortrødenhed, saa det i Almindelighed ikke bør være Mængden af Landmænds Beskæftigelse.

Nye Racer kunne ogsaa dannes ved Parring af ulige, ikke konstante Racer eller Metiser med hverandre. Dette er dog end vanskeligere end at danne en Mellemrace af to ulige men rene Racer.

Hvis en ved Krydsning dannet Race udarter til den daarlige Moderstamme, saa anvendes igjen Hundyr af den rene Fæderstamme. Dette kaldes Blodopfriskning og benyttes ogsaa, naar fremmede Racer paa Grund af feilagtig Nøgt have udartet paa de nye Steder, hvorhen de ere forflyttede.

Racens Forbedring inden sig selv er altid af største Vigtighed, da dermed ikke ere forbundne særskilte Omkostninger som ved Anskaffelsen af fremmede Racer.

Førend man bytter Race eller anskaffer fremmede Avlsdyr, bør man nøiagtigen undersøge den nye Races Fortrin fremfor den man allerede eier. Ofte ere fremmede Racer overdrevent berømmede, og ligesaa ofte ere de Kreaturer, som ere nær ved Gaanden, anseede for daarlige, end de i Virkeligheden ere. Man maa ogsaa lægge Mærke til, at en Race kan være udmærket god paa et givet Sted, men aldeles ikke passer for et andet Sted. De som paa Grund af Sultning have usle Kreaturer, men som istedetfor at forsøge Foderavlen eller nedfattede Kreaturenes Antal, tro at kunne afhjælpe Feilen ved at anskaffe udenlandske Kreaturer i den Tanke, at de bedre skulle kunne taale Sult, og dog give større Afkastning — de ville blive haardt bedragne. For Hunddyraces Forbedring i Sverige er forøget Fodring og forbedrede Betemærker de vigtigste Betingelser, ja i den Grad vigtige, at alle andre Fremgangsmaader dem foruden, ere af ringe eller ingen Nytte.

Stambollænderiet paa Mæla.

Hvor Sanden for et fremadskridende Jordbrug i vort Land er vakt, har Spørgsmaalet om Hornkvægets Tilstand stadig været paa Bane. I private Sammenkomster og paa offentlige Landbrugsmoder er den Mening i Almindelighed bleven udtalt, at Resultatet af Kvægavlen, som den er, er slet, idet Værdien af det anvendte Foder saalangt fra at gjengives af Kvæget paa mange Steder ved Kreaturhold endog ikke udbringes til Halvparten af sin Salgsverdi. Dette sorgelige Faktum stadfæster ogsaa enkelte af de omreisende Statsagronomer i sine Indberetninger, og ville vi her førend vi gaa over til at omtale Marsagerne til Kvægavlens nærværende Standpunkt, og Midlerne til en Forandring i det Bestaaende anføre et Par Steder i disse Indberetninger, forat Tvivleren kan se, at vi i de brugte Udtryk ikke have taget Munden for fuld.

— Kvægets Fodring i nordre Trondhjems Amt er desværre slet. Efterat Hjemmejorden er afbetet fra Vaaren af, drives Buxkappen henimod St. Hans-tid tilsværs, hvor den da opholder sig i 7 a 9 Uger. Sæterhavningerne i de Dele af Amtet, jeg bereiste skulle efter Sigende være lidet nærende, thi de bestaa for største Delen af Myr. Dette vil ogsaa kunne skjønnes deraf, at Buxkappen, efter hvad flere paastode, var magrere ved Indsætningen om Høsten end om Vaaren. I Sparboen havde flere ophørt med Sæterbruget og fundet Forandringen gavnlig. Det forøgede Melkendbytte og Gjødselen gav rig Erstatning for det afbetede Foder. Vinterfodringen var nok overalt temmelig knap og indskrænkede sig til Ydelsen af det høist fornødne Døholdsfoder. Nogen paalidelig Døgave over Melkeudbyttet kunde ikke erholdes, da Maaling aldrig foretoges. Efter Fleres Mening giver en almindelig Ko 4 a 5 Potter daglig om Sommeren. Denne ringe Afkastning er nok mere en Følge af slet Fodring end slet Race, thi man træffer ofte paa Kjør, der besidde alle Kjendemerker paa rig Melkeproduktion. Hvor en bedre og kraftigere Fodring var indført, angaves Udbyttet til 10 a 12 Potter Melk daglig om Sommeren pr. Ko. Den stadige flette Fodring har fremkaldt Venshyge, som er temmelig almindelig, og som forvolder, at flere syge Dyr, der ikke formaa at gjøre Sæterturen med, maa holdes hjemme om Sommeren for saavidt muligt at sanke Kræfter til Vintreen. —

— I nordre og søndre Bergenhus Amt ere Udhusene i Almindelighed daarlige og uensigtsmæssigt indrettede. Ligesom de forskjellige Stalde for Gøddyrne ere trange og mørke, og altsaa usunde for Dyrene og besværlige at stelle i, saaledes staa de ogsaa hver for sig og ere sjelden umiddelbart forbundne med Foderhusene. Hvor bekvemlig dette er for Husenes Dpførelse og Vedligeholdelse og hvor yderst tungvindt for det daglige Stel, er indlysende. Som en Følge af det egentlige Jordbrugs høist ufuldkomne Tilstand er ogsaa den anden Hovedgren af Landbonæringen, Fædriften, i en endnu daarlige Forfatning, da Knapfodringen næsten overalt er almindelig og paa mange Steder vel ogsaa Sult-

fodringen. Som Følge heraf er ogsaa Indtægten af samtlige Husdyr saare ringe og i de fleste Tilfælde neppe tilstrækkelig til at dække de betydelige Omkostninger, som anvendes paa Indsamlingen af det til Dyrenes Livsophold nødvendige Foder. Det feilagtige ved Almuens Kvæghold var ogsaa en stadig Gjenstand for Samtaler saavel enkeltvis som ved de afholdte Møder, og jeg undlod aldrig at forespørge, om der var Nogen tilfæde, som havde Erfaring om Fordelagtigheden af at holde et mindre Antal Kreaturer og sørge for at fodre dem tilstrækkeligt hele Aaret igjennem; men ikke ved nogen Forsamling var dette Tilfældet, paa samme Tid som der altid blev ytret Bifald til at en Forandring i denne Henseende vilde være til Gavn, saavel for Fædristen isærdeleshed som ogsaa for Kornavlens ved den større og bedre Mængde af Gjødelse, som vilde indvindes ved et mindre Antal af velfodrede Dyr. Kun en eneste Mand af Landalmuen, som jeg kom i Berørelse med havde forandret den gjængse Fremgangsmaade og sporet de deraf følgende gavnlige Virkninger. Han havde nedsat sin Besætning fra 18 Stkr. Fælkreaturer til 10, fordi han ikke behøvede flere Kreaturer forat fortære det Foder, som Gaarden gav af sig. Ligesom han af det mindre Antal Kreaturer vil have mere Indtægt end af det større Antal, saaledes vinder han ogsaa ved Besøbet for de solgte Dyr Magt til at iværksætte Udtørring og andre Jordforbedringer paa sin Gaard.

At Opdræt af Kreaturer til nærværende Priser for Kvæg kun medfører Tab er let at godtgjøre. Antager man nemlig, at en Kalv paasat om Foraaret fortærer Mælk og andre Fodemidler i de 2 første Maaneder til en Værdi af 4 a 5 Spd. og dette Dyr den første Sommer underholdes i en Kalvehage, den første Vinter nyder tilstrækkeligt af godt fint Hø, den anden Sommer følger med paa Stølen og anden Vinter underholdes nogenlunde paa Halm og lidt Hø, og derpaa det tredje Foraar sælges for respektive 4 a 5 kun sjelden til 6 eller 7 Spd., da har virkelig Opdrætteren gjort gode Forretninger, og dog hører en saadan tankeløs Fremgangsmaade til Dagens Orden i de bergenske Amtter. At det paa enhver saadan Kalv bortkastede Foder vilde givet en virkelig Indtægt, om det som Forbedringsfoder havde været anvendt paa en eller anden god Mellesko, er ingen Tvivl underkastet. Hvilken fuldstændig Mangel paa Skjonsomhed der er hos Mængden af Landalmuen i disse Egne til at bedømme Værdien af Omkostningerne ved Fodringen af en Ko Vinteren igjennem, godtgjøres noksom derved, at Betalingen for at vinterfodre en Ko saaledes, at den kan give Mælk, udgjør omtrent 6 Spd. og for at vinterfodre Kreaturer, som ikke mælte, saaledes, at de om Vaaren ere „gangføre“ betales 3 til 4 Spd. At Indsamlingen af det Foder, som har tjent et saadant Dyr til Underholdning Vinteren igjennem, paa den besværlige Maade saadan Indsamling i Almindelighed foregaar, har kostet mere end det Dobbelte af den ovenfor anførte Betaling, er nok ikke vanskeligt at godtgjøre. Det hænder desuden ikke saa sjelden, at den største Del af Besætningen formedeltst Afkræftelse ikke vil løbe, hvilket altsaa foranrager et betydeligt Tab.

At det Kvægslags, som holdes i disse Bygdelag, skøndt lidet af Vækst, dog kan afgive en anselig Mellemængde, savnes ikke Bevis for, naar kun Fodringen er nogenlunde tilstrækkelig. Kvæget i disse Egne er derhos haardført og uelsomt, paa mange Steder af smukke Former, altsaa i det Hele taget passende til Forholdene og fordelagtigt, naar det kun faar nok af kraftigt Foder og Nøgten forresten er, som den her være.

Da jeg af Mangel paa noiagtige Oplysninger fra Jordbrugernes Side, med Hensyn til Indtægten af deres Kvæghold og hvad dermed staar i Forbindelse, ikke ser mig istand til, for nogen enkelt Landmands Vedkommende at fremsætte et saadant Dygsjør, at det aldeles Feilagtige i den nærværende Maade at drive Kvægavlens paa, kan blive indlysende, — saa har jeg antaget, at det maaske vil have sin Nytte og forhaabentlig bidrage til at Fremgangsmaaden forandres, ved at anstille et Par Beregninger i det Store over hele Stiftets Kvæghold.

Det er en af Erfaring noksom stadfæstet Kjendsgjerning, at naar man anvender det Foder, hvoraf 3 Kreaturer have en knap Underholdning, paa 2 saadanne, saa vil disse 2 i Regelen give ligesaa megen Afkastning, som forhen de 3 og som oftest noget mere. Antager man at Udbyttet af Kreaturerne fortiden, paa den knappe Fodring og paa de som oftest for stærkt besatte Havnegange, omtrentlig kan ansættes til 10 Spd. i Gjennemsnit, saa vil, om man nedfætter hele Antallet med en tredje Del, dog den samme Total-Indtægt udkomme. Nu er Mængden af stort Kvæg i de Bergenske Amtter, efter Tællingen i 1855, noget over 174 Tusinde Stkr. og der kan altsaa sælges 58 Tusinde Stkr. Kvæg, uden at Total-Indtægten aftager, naar samme Fodermængde benyttes. Disse 58 Tusinde Dyr, solgte til 10 Spd. pr. Stk., vil altsaa give sine respektive Giere i Hænde en Kapital af 580 Tusinde Spd. og de tilbageværende to Trediedele af Besætningen vil i det Mindste give den tilsvarende Afkraat og sandsynligt noget mere. For Aarenes Vedkommende stiller Sagen sig omtrent ligedan. Der holdes for Tiden noget over 340 Tusinde. Deraf kan ganske sikkert udgaa en Trediepart uden at formindste Total-Indtægten af Aareavlens; men Salget af 113 Tusinde Aar vil frigjøre en Kapital af mindst 170 Tusinde Spd., der nu ligger borte i aldeles unyttige Dyr. Tilsammen bliver det altsaa den meget betydelige Sum af omtrent 750 Tusinde Spd., som for Tiden er anbragt i Kreaturer og Aar, som ei alene ikke gjøre deres Giere nogen Nytte, men endogsaa foranrager dem betydelig Skade, ved at forringe Indtægten af hele Husdyravlens, ikke at tale om de større Huse, det forøgede Stel, den betydeligere Rests, den mindre og flattere Gjødelse m. m., som Altsammen er en ligefrem Følge af Foredseilen. Den sidstnævnte betydelige Kapital skulde istedetfor Unytte gjøre betydelig Gavn, naar den paa en fornuftig Maade blev anvendt til Anskaffelse af gode Redskaber, til Udtørring af Alger og Eng, til Oprydning af ny Jord og lignende fordelagtige Foretagender.

Den Jordbruger altsaa, som holder 15 Stkr. Kreaturer, vil i de allerførste Tilfælde, ved at sælge

5, have ligesaa megen Indtægt af de tilbageværende 10, som han forhen havde af samtlige 15 og de 50 til 60 Spd., som udkommer ved Salget, vilde give hans hele Bedrift et fordelagtigt Opsving, naar de blive anvendte i de nylig anførte Retninger.
(Fortsættes).

Bærums og Afters Landbosforening afholder sit aarlige Høstnode i Sandvigen Onsdag den 18de November Kl. 12 præcis.

Blandt Forhandlingsgenstande nævnes:

Foreningens Frohandel paa Skotland, Stam-hollænderisagen, Præmieuddeling for Kreaturtsel, Fremlæggelse af Marsregnskabet, Kontingentens Fastsættelse for næste Aar, Foredrag over Bankinstitutters Anvendelighed for den enkelte Bygd, Omvalg af Bestyrelse.

Efter Forhandlingerne Middag Kl. 5.

En Udstilling af Algerdyrkningsredskaber finder Sted samme Dag, og opfordrer Bestyrelsen Dñr. Landmænd til at fremsende forskjelligartede Redskaber, for at Udstillingen kan blive af Interesse.
Bestyrelsen.

Christiania Kornpriser.

udenlandske

Rug østersøist 214—216 Pb. 19 $\frac{1}{2}$.
Rug dansk 212 Pb. 13 $\frac{1}{2}$ a 18 $\frac{1}{2}$.
Byg gammelt 18 $\frac{1}{2}$.
Byg nyt 17 $\frac{1}{2}$ a 18 $\frac{1}{2}$.
Hvede dansk 208—212 Pb. 5 $\frac{1}{2}$ a 6 Spd.
Erter dansk 5 Spd.
do. østersøiske 5 $\frac{1}{2}$ Spd.

Christiania Fiskepriser.

Sild, Rjobmd. 7 Spd. pr. Td.
Sild, stor Mid. 6 Spd. pr. Td.
Sild, smaa do. 5 $\frac{1}{2}$ Spd. pr. Td.
Sild, stor Christ. 4 $\frac{1}{2}$ a 4 $\frac{3}{4}$ Spd., pr. Td.
Sild, smaa do. 4 $\frac{1}{2}$ a 4 Spd.
Storset 7 $\frac{1}{2}$ pr. Bog.
Middelsei 1 Spd. a 1 Spd. 12 $\frac{1}{2}$ pr. Bog.
Smaaset 4 $\frac{1}{2}$ a 18 $\frac{1}{2}$ pr. Bog.
Røbstjør 7 $\frac{1}{2}$.

Udgiverens Adresse:

J. Schrøder. Bøll i Bærum.

Følgeblad til Skilling-Magazinet.

Meteorologiske Dagttagelser paa Christiania Observatorium.

1857. Oktober.	Barometerstand i franske Lin. ved 0°.			Temperatur i Skyggen. R.			Veirbemærkning.
	Kl. 7 F.	Kl. 2 E	Kl. 10 E.	Kl. 7 F.	Kl. 2 E.	Kl. 10 E.	
1	336 $\frac{1}{4}$ 7	335 $\frac{1}{4}$ 8	333 $\frac{1}{4}$ 9	+ 6° 6	+ 12° 6	+ 8° 1	Blandet. SSO.
2	30 1	29 5	31 4	+ 8 5	+ 9 4	+ 5 8	do. Regn. SO—NW.
3	27 6	29 3	30 7	+ 9 7	+ 10 7	+ 6 8	Tem. klart. Sterk N—WSW.
4	31 9	32 3	32 8	+ 7 2	+ 9 6	+ 3 9	do. SSW.
5	33 1	32 5	31 1	+ 2 0	+ 6 4	+ 5 8	Skyet. Regn. NNO.
6	31 3	31 9	30 7	+ 3 4	+ 8 7	+ 6 1	Blandet. do. S.
7	30 3	30 8	31 9	+ 2 9	+ 9 0	+ 3 2	do. do. SW.
8	32 3	31 8	30 9	+ 2 0	+ 4 9	+ 5 9	Skyet. do. NO.
9	30 1	30 9	31 3	+ 8 0	+ 9 7	+ 7 8	Blandet do. NNW—NO.
10	32 4	31 4	33 9	+ 8 9	+ 8 7	+ 7 3	Lyft. do. NO.
11	33 9	30 6	35 7	+ 6 2	+ 9 8	+ 6 0	Skyet. Stille.
12	36 9	38 0	39 6	+ 6 4	+ 8 2	+ 5 8	Regn. NO.
13	38 9	38 8	39 0	+ 6 7	+ 10 3	+ 10 1	Lyft. SSO.
14	39 6	39 5	39 1	+ 6 8	+ 9 8	+ 8 9	Skyet. Stille.
15	38 0	37 2	36 1	+ 9 4	+ 10 5	+ 8 0	Skyet. SSO.
16	36 2	37 3	37 0	+ 7 7	+ 10 1	+ 4 6	Klart. NNW—NO.
17	40 0	40 1	40 1	+ 0 9	+ 6 0	+ 2 5	Skyet. Regn. NO—SSW.
18	39 0	38 3	37 9	+ 3 0	+ 7 8	+ 5 9	do. NO—SSO—W.
19	37 2	36 5	36 1	+ 4 8	+ 5 1	+ 4 4	do. Regn. SO—NO.
20	36 0	36 1	35 4	+ 3 7	+ 4 9	+ 4 9	Lyft. Stille.
21	33 4	33 1	33 0	+ 7 7	+ 10 7	+ 8 8	Skyet. SSO.
22	32 4	32 6	33 9	+ 8 2	+ 8 2	+ 6 5	Lyft. Regn. Svag østlig.
23	36 0	37 7	39 2	+ 4 7	+ 7 7	+ 1 8	Klart. NW—NNO.
24	40 4	40 8	40 8	+ 0 7	+ 6 7	+ 1 8	Tem. klart. Lidt Taage. Stille.
25	40 5	40 1	39 4	+ 1 0	+ 3 0	+ 3 5	Skyet. Lidt Regn. Stille.
26	39 0	38 8	39 1	+ 1 9	+ 4 8	+ 1 9	Blandet N—NO.
27	39 4	39 6	40 1	+ 3 4	+ 5 1	+ 4 6	Lyft. N.
28	39 7	39 4	39 0	+ 4 2	+ 5 2	+ 5 9	do. Lidt Regn NNO.
29	38 0	37 2	35 8	+ 4 8	+ 6 4	+ 6 1	do. Svag NO.
30	34 1	33 4	32 4	+ 7 2	+ 8 6	+ 6 7	do. Lidt Regn. SO.
31	31 8	33 9	35 6	+ 4 0	+ 6 4	+ 3 9	Blandet. SW.

Regnhøiden = 48,71 Linier.

Christiania.

Trykt og forlagt af W. C. Fabritius.